

Waarom laat God onschuldige mensen lijden?

Bewerkt uit *The Bible Has the Answer* door Prof. Dr. Henry Morris en Martin Clark

Vertaling door M.V.

Dit is een van de moeilijkst te beantwoorden vragen voor Christenen.

C.S. Lewis zei eens dat “het pijnprobleem” het sterkste wapen is van de atheïsten tegen het Christelijke geloof.

Nu, alle ware wetenschap en geschiedenis, mits juist begrepen, onderbouwt het bestaan van God. Dit bewijs is zo sterk, dat het waar is wat de Bijbel zegt: “De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God.” (Psalm 14:1).

Zonder enig objectief bewijs waarop zij hun geloof in “er is geen God” kunnen baseren, zullen de meeste atheïsten gebruik moeten maken van filosofische bezwaren, en ‘het pijnprobleem’ is daarvan het grootste.

Zij beschrijven het aldus: Hoe kan een God van liefde in Zijn wereld dingen toestaan zoals oorlog, ziekte, pijn en dood, vooral gezien het feit dat deze het diepst ervaren worden door hen die blijkbaar onschuldig zijn? Óf Hij is geen God van liefde en staat dus onverschillig tegenover het menselijk lijden, óf Hij is niet almachtig en kan er niets aan doen. Vermits Hij slechts één van de twee kan zijn, wordt de bewering dat de God van de Bijbel liefde én almachtig is, een onmogelijk anachronisme. Zo beweren ze!

Dit is een echte moeilijkheid, maar het atheïsme is daar zeker niet het antwoord op, en evenmin het agnosticisme. Alhoewel er veel kwaad is in de wereld, zijn er toch nog meer goede dingen. Dit wordt aangetoond door het feit dat de mensen normaal gezien erg gehecht zijn aan het leven, en dat ze lang wensen te leven. Bovendien beseft iedereen instinctief dat “goed” een hogere orde van waarheid bevat dan “slecht”.

We moeten ook erkennen, dat ons verstand door God werd geschapen. Wij kunnen ons verstand slechts gebruiken in de mate dat Hij het ons toestaat, en het is daarom voor ons uitermate aanmatigend om met ons beperkte verstand God en Zijn bedoelingen in vraag te stellen.

“Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?” (Genesis 18:25).

“Maar toch, o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt? Zal ook het maaksel tot hem, die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt gij mij alzo gemaakt?” (Romeinen 9:20).

Wij kunnen niet eens vaststellen wat de standaarden zijn van goed en kwaad. Enkel de Schepper van alle werkelijkheid kan dat doen. Wij moeten het in ons hoofd en hart inprenten - of we het nu begrijpen of niet - dat alles wat God doet per definitie juist is.

Als we dit in geloof hebben erkend, zijn we vrij om te zoeken naar manieren waarop wij geestelijk profijt kunnen trekken uit zowel het lijden als de zegeningen in het leven. Bij het overdenken van zulke dingen, is het behulpzaam om de volgende grote waarheden voortdurend in gedachten te houden.

Er bestaat helemaal geen “onschuldig” lijden.

Aangezien “allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23), heeft niemand het recht om, op basis van zijn eigen ‘onschuld’, te menen dat hij buiten Gods toorn hoort te staan.

En wat baby’s betreft, en anderen die mentaal niet in staat zijn om onderscheid te maken tussen goed en fout, is het duidelijk, zowel vanuit de Schrift als de algemene ervaring, dat zij *van nature* zondig zijn en dus onvermijdelijk zullen zondigen, van zodra zij daartoe in staat zijn.

De wereld ligt nu onder Gods vloek (Genesis 3:17) vanwege de rebellie van de mens tegen Gods Woord.

Deze “dienstbaarheid der verderfenis”, terwijl de “ganse schepping in al haar delen zucht en in barensood is” (Rom. 8:21-22), is universeel en het betreft alle mannen, vrouwen en kinderen, in alle tijden. Maar God schiep de wereld niet in deze toestand, en op een dag zal Hij ook alles herstellen.

Over die dag staat geschreven: “En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch geschreeuw, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan” (Openbaring 21:4).

De Heer Jezus Christus, die de enige ware “onschuldige” en “rechtvaardige” was in de hele geschiedenis der mensheid, heeft desondanks meer geleden dan ieder ander.

En dat deed Hij voor ons! “Christus stierf voor onze zonden” (1 Kor. 15:3). Hij leed en stierf, om de wereld definitief te bevrijden van de vloek. Ook nu kan Hij eenieder, die Hem in geloof aanneemt als persoonlijke Heer en Heiland, bevrijden van zonden en gebondenheden.

Leer meer over [hoe Jezus leed](#)

Deze grote bevrijding van de straf over de inherente erfzonde, zowel als openlijke zonden, geldt hoogstwaarschijnlijk ook voor hen die reeds gestorven zijn voordat ze tot de leeftijd gekomen zijn om een bewuste keuze te kunnen maken tussen goed en kwaad.

Met het volle vertrouwen in Gods goedheid en de verlossing in Christus, kunnen we begrijpen, dat ons tegenwoordige lijden ten goede gekeerd kan worden, tot Zijn heerlijkheid en voor ons bestwil.

Het lijden van ongeredde mensen wordt door de Heilige Geest vaak gebruikt opdat zij hun nood aan redding zouden inzien, en zij zich zouden richten tot Christus, in berouw en geloof. En het lijden van Christenen zou altijd het middel moeten zijn om een sterkere band met God te ontwikkelen, en een meer Christus-gelijkvormig karakter, wanneer zij door lijden heen “geoeffend” worden. Zie Hebreëen 12:11:

“En alle kastijding als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid aan hen, die daardoor geoeffend zijn”

God is dus liefdevol en genadig, zelfs wanneer Hij beproevingen en droefheid toelaat in onze levens.

“En wij weten, dat hun, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk hun, die naar Zijn voornemen geroepen zijn” (Rom. 8:28).

<http://www.christiananswers.net/>

Bewerkt uit *The Bible Has the Answer* (De Bijbel heeft het antwoord) door Prof. Dr. Henry Morris en Martin Clark, uitgegeven door Master Books, 1987

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm